

Sygn. akt II CSK 174/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa E. W. M.
przeciwko Gminie K. - Miasto K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

W sprawie nie występują podstawy pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że powódka powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi. W związku z tym zauważyć należy, że ta przesłanka nie odnosi się do spraw, w których rozstrzygnięcie zostało oparte na błędnej subsumcji czy wadliwej wykładni prawa materialnego lub procesowego, lecz do spraw, w których zapadłe orzeczenie może być kwalifikowane jako bezprawne. Taka ocena ma być przy tym dokonana wprost, bez wnikliwej analizy, ponieważ wadliwość orzeczenia musi być tu widoczna od razu, dla każdego przeciętnego prawnika. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły porządku prawnego jest niewątpliwa. Rzeczą skarżącego było, więc wskazanie nie tylko konkretnych, naruszonych, jego zdaniem, przez sąd przepisów, ale przede wszystkim przytoczenie odpowiednich argumentów wyjaśniających, dlaczego te przepisy zostały w tak bezdyskusyjny sposób naruszone (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.). Uzasadnienie przez skarżącego tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do wniosku o jej wystąpieniu. Dodać też należy, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (por. art. 398³ § 3 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 21 i 23 oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz.1804).

db